

عنوان مقاله:

بررسی مناطق ساحلی دریای مکران چابهار از دیدگاه اکوتوریسم

محل انتشار:

اولین همایش ملی پدافند غیر عامل در علوم دریایی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

متین خالقی - هیئت علمی دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار، دانشکده علوم دریایی، گروه شیلات

خلاصه مقاله:

مناطق ساحلی از پربرترین و پویاترین مناطق و بستر فعالیت های عظیم اقتصادی و اجتماعی در کشور بشمار می روند و نقش عمده ای در رشد و توسعه کشور دارند. از طرفی، ضرورت افزایش درآمدهای عمومی کشور و کاهش وابستگی اقتصاد به درآمد حاصل از فروش نفت ایجاب می کند که استفاده از ظرفیت های این مناطق بالاخص اکوتوریسم بیشتر مورد توجه قرارگیرد ولی متأسفانه سواحل دریای مکران با وجود برخورداری از پتانسیل های بالا در این زمینه، توجه جدی به آن معطوف نگردیده است. در این تحقیق، بمنظور ارزیابی جایگاه اکوتوریسم در مناطق ساحلی مکران اثرات زیست محیطی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و صنعتی آن مورد بررسی قرار گرفت و با توجه به اطلاعات گردآوری شده و نظرات ارائه شده توسط متخصصین و گردشگران به بررسی نقاط ضعف، قوت، تهدیدها و فرصت های ناشی از ایجاد و توسعه اکوتوریسم در منطقه مورد نظر پرداخته شده است، سپس به ارائه راهکارهایی جهت توسعه پایدار ناحیه ای و حرکت در راستای آن تاکید شده است. چابهار در منتهی الیه جنوب شرقی ایران و در یک محیط بکر و بدور از ازدحام جمعیت واقع شده است و با داشتن اشکال متنوع زمین شناسی در طول ساحل، حیات وحش منحصر بفرد، رودخانه باهوکلات، جنگل حرا، تالاب لیپار و سایر تالاب ها، بسترهای مرجانی در خلیج چابهار، چشم اندازهایی چون گل فشان ها، کوه های مریخی، غار تیس، پرتگاه های ساحلی، تپه های ماسه ای و مناطق تاریخی فرهنگی بکر می تواند یکی از محورهای مهم صنعت اکوتوریسم گردد. اما عواملی مانند انزوای جغرافیایی، عدم سرمایه گذاری در منطقه بدلیل ناامنی، نبود آموزش و اطلاع رسانی مناسب و فقدان افراد متخصص در امر اکوتوریسم مانع توسعه اکوتوریسم در آن گشته، حال آنکه اکوتوریسم خود با ایجاد اشتغال و درآمدزایی می تواند راهبردی برای توسعه منطقه ای باشد. عمده ترین نقاط قوت شامل افزایش اشتغال زایی، کاهش فقر، افزایش مشارکت مردم بومی در برنامه های توسعه؛ مهمترین نقطه ضعف شامل کمبود منابع؛ عمده ترین فرصت ها شامل تامین زیرساخت های اساسی، بهبود کیفیت خدمات عمومی و کمک به رفاه اجتماعی جوامع بومی و کاهش نرخ بیکاری آنان و مهمترین تهدیدات شامل آلودگی، تخریب محیط و نابودی گونه های گیاهی و جانوری می باشد. نتایج حاکی از آن است با سازماندهی، برنامه ریزی درست، مدیریت کارآمد، مشارکت مردم بومی و آموزش میتوان به حفظ اکوتوریسم پایدار رسید و با ایجاد فرصت های سرمایه گذاری و شناسایی قابلیت های اکوتوریسمی به وضعیت اقتصادی منطقه رونق بخشید.

کلمات کلیدی:

دریای مکران، چابهار، اکوتوریسم، فعالیت اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/359211>

